

Det, som omfattes af Tilføielsen, der blev vedtaget til § 34, er derimod egentlig noget ganske Andet; det er ikke Gjenstande, som i og for sig kunne siges at være farlige for Samfundet, fordi de let kunne misbruges eller give Anledning til Forbrydelse; men Tanken var kun, at en Forbryder ikke skulde have Lov til at blive rig ved Hjælp af en Forbrydelse, han havde begaaet. Derfor troer jeg ogsaa, det vil findes at være i sin Orden, at der i alt Fald bruges forskjellige Udtryk i de to Dele af § 34. I den første Deel er det correcte og naturlige Udtryk, at Gjenstanden confisceres; thi det er ikke nogen Straf, hvorom der er Tale, men en Sikkerhedsforanstaltning, der træffes i det offentliges Interesse, men det, hvorom der maa blive Spørgsmaal med Hensyn til den vedtagne Tilføining, er noget Andet, er Noget, som i Virkeligheden nærmer sig til Straf for Forbrydelse, nemlig, at Forbryderen ikke skal have Lov til at beholde og vinde Fordeel ved Noget, han har erhvervet ved en Forbrydelse. Derfor synes det ogsaa naturligt at bruge det Udtryk, vi subsidiairt have foreslaaet under Nr. 9, nemlig at Udbyttet skal forbruges. Jeg troer imidlertid ikke, at det vil medføre nogen praktisk Ulempe at lade den sidst vedtagne Tilføining gaae ud, hvorfor taler, at der, som sagt, i Virkeligheden er en Forskiel imellem det, der er Gjenstand for Paragraphens første Deel, og det, der er Gjenstand for Bestemmelserne i dens anden Deel.

Jeg skal sluttelig tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til et Par Forslag, der ere stillede af andre ærede Medlemmer. Under Nr. 6 er der til § 20 foreslaaet, at Fængsel paa Vand og Brød ikke skal kunne isjendes for kortere Tid end 2 Dage, imedens Lovudkastet sætter 1 Dag som den korteste Tid for denne Straf; men jeg skal ikke komme tilbage til Spørgsmaalet om, hvilken Minimumsgrad der i dette Forhold er den rette, thi det ærede Thing har i en Lov, der staaer i nær Forbindelse med denne, vedtaget at sætte 2 Dage istedetfor 1 Dag, og jeg vil derfor ansee det for rigtigt, at man vedtager en lignende Bestemmelse her, da det er nødvendigt, at der er Overensstemmelse imellem disse to Love. Som bemærket af den ærede Formand staaer

Forslaget under Nr. 8 i nøje Forbindelse med Forslaget under Nr. 6, saaledes at, naar det sidste vedtages, maa ogsaa det første vedtages; men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at Foramen i Forslaget under Nr. 8 ikke kan ansees for heldig, og jeg har derfor stillet et Underændringsforslag dertil. Det er nemlig heri foreslaaet, at sidste Deel af § 30 skulde lyde saaledes: „Forsaavidt saadant Fængsel“ — nemlig simpelt Fængsel — „er idømt for kortere Tid end 2 Gange 6 Dage, kan det dog ikke ombyttes med Fængsel paa Vand og Brød i kortere Tid end 2 Døgn. Naar simpelt Fængsel er idømt for længere Tid end 2 Gange 6 Dage osv.“ Jeg troer imidlertid ikke, det vil være rigtigt at affatte Bestemmelsen paa den Maade, thi det leder Tanken hen paa, at det overhovedet er en Udtryksmaade, der bruges for Idømmelsen af simpelt Fængsel, at man, ligesom man idømmer Fængsel paa Vand og Brød i 5 Dage, eller et vist Antal Gange 5 Dage, ogsaa i Reglen skulde idømme simpelt Fængsel i 6 Dage eller i et vist Antal Gange 6 Dage. Dette forhold sig ikke saa, og der er derfor ingen Anledning til at bruge Udtrykket 2 Gange 6 Dage. Der skeer ikke nogen Realitetsforandring ved at sætte 12 Dage, og jeg troer rigtignok, det vil være mere overensstemmende med almindelig juridisk Sprogbrug. — Endelig er der under Nr. 10 og 11 til §§ 38 og 39 stillet to Forslag, hvis Grundtanke er den, at den Afstand eller mindre tilregnelige Tilstand, der er fremkaldt ved Beruselse eller Drukkenskab, ikke skal medføre den Straffrihed eller Medskættelse i Straffen, som ellers er en Følge af, at Gjærningen er udført i utilregnelig eller mindre tilregnelig Tilstand. Det vil erindres, at der til anden Behandling var stillet et Forslag, som gik i en noget lignende Retning; men dette Forslag var stillet alene til § 39, hvorimod Forslaget nu ogsaa er stillet til § 38. Medens det maa erkjendes, at Forslaget, som det nu er fremkommet, adskiller sig fordeelagtigt fra det, der foreslaaet ved anden Behandling, derved, at man udtrykkelig har udtalt, hvad man har for Die, nemlig den Utilregnelighedstilstand, som er en Følge af Beruselse, medens man ved anden Behandling havde udtrykt sig i al Almindelig-